

LASI UN KRĀSO

KĀ ZVĒRI KAROJUŠI

LATVIEŠU TAUTAS PASAKA

AVOTS

TAS NU NAV VIS JAUKI NO SAIMNIEKA. BET TEV PAŠAM VAJAG BŪT GUDRAM — BŪS LABI. KLAUSIES, GRIBU TEV, SAVAM DRAUGAM, PALĪDZĒT, LAI TEV NIEKA DĒĻ NEBŪTU JĀKARAS. REDZI, RĪTU SAIMNIEKAM BŪS ATKAL LINU TALKA. SAIMNIECE PAŅEMS SAVU GADU VECU MEITIŅU LĪDZI UN NOLIKS MEŽA MALĀ PADZĪVOTIES. ES TIEKŠOS MEITENI NOTVERT UN PA JOKAM PROJĀM NEST, BET TU, PIE LOPIEM BŪDAMS, LAID MAN PAKAĻ UN ŅEM NOST MEITENI. ES LABPRĀT ATDOŠU, BET SAIMNIEKS AR SAIMNIECI DOMĀS, KA TU BĒRNU IZGLĀBIS, UN GAN TU REDZĒSI, KA VIŅI TAD TEVI LABI TURĒS.»

«PALDIES PAR PADOMU! TĀ BŪS GAN JĀRAUGAI!»

UN KĀ ŠIE BIJA NORUNĀJUŠI, TĀ ARĪ BIJA. TALCINIEKI IZNĀK LINUS PLŪKT, SAIMNIECE AR SAVU BĒRNU ARĪ IERODAS. BEIDZOT SAIMNIECEI NEZIN KAS JĀPALĪDZ. VIŅA UZTAISA NO PLŪKTĀM LINU PĒDĀM BŪDIŅU, IELIEK TUR BĒRNU UN PATI AIZIET PIE PLŪCĒJĀM.

TE — KUR GADĪJIES, KUR NE? — VILKS NO MEŽA ĀRĀ UN, PAKAMPIS BĒRNU, PROJĀM.

